

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 24 (38)

13—19 жніўня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

СКАНДАЛЫ З ЛІТАМИ.
Грашовыя непаразуменіні
у Летуве.

АГЕНТЫ ЦРУ на гарадзенскім вакзале? Аб гэтым гавораць у Менску.

ГАРАДЗЕНСКАЯ КАПЭЛА. Мясцовыя пра-блемы высокай музыкі.

ПРАГРАМА ТЭЛЕПЕРАДАЧ на ты-дзень. Менск — Макс-ва — Варшава.

Да нас едзе прэзідэнт

У хуткім часе наш горад наведае прэзідэнт Міжнароднага таварыства дружбы й добрай волі доктар Станлэй Дрэйк. Ён прыедзе з мэтай прынайць удзел у працы міжнароднай канфэрэнцыі эспэрантыстаў. Доктар Дрэйк валоде пачэсным атэстатам «Чалавека года», зьяўляецца за-снавальнікам міжнароднай Аса-цыяці Універсітэта, якой кіруе з 1967 году. Шаноўны госьць пад час свайго візіту плянует заснаваць філію Таварыства дружбы й добрай волі (скарочана МТДДВ) у Горадні.

На сустрэчу з Папам Рымскім

Днямі ў КАФ «Бацькаўшчына» і маладзёжным клубе «Паходня» распачалася падрыхтоўка культурнай праграмы з нагоды прыезду ў Вільню Папы Іаана Паўла II. Плянецца, што разам з паломнікамі на сустрэчу паедзе хор старадаўній царкоўнай музыкі «Паходня».

Кіраўніца хору В. Додзік на запыт карэспандэнта «Пагоні» сказала: «Мы хочам паехаць да Вільні самастойнай адзінкай. Праўда, жадаем у склад нашай дэлегацыі запрасіць ксяндза Анатоля з Фарнага касцёлу. Робім гэта таму, што ў Вільні гарадзенскі ксёндз адправіць імшу на беларускай мове ў суправаджэнні нашага хору. Спадзяємся, што паслушаць

яе пажадае сам Папа Рымскі.

На лодцы па бульбяным полі

Не змаглі ўратаваць ад затаплення бульбяныя палі калгаса імя Сьвердлава Пінскага раёна дзіве магутныя гідрамэліярацыйныя насосныя станцыі. У самы крытычны момант яны выйшлі са строю. Цяпер, каб паглядзець бульбянишча, калгасным спэцыялістам даводзіцца веславаць па полі на лодках. На думку тых жа спэцыялістаў, ураджай бульбы сабраць можна. Але да захавання клубні ня будуць годныя. Таму іх прыдзецца адразу адправіць на перапрацоўку ці на харч жывёле. Зараз у раёне думаюць, дзе набыць бульбы на насељніне. Сваю дапамогу ў аднаўленні насеннага фонду прыпрануюць калгасам Піншчыны аграрыі з Польшчы й Летуві.

Г. У.

Тыдзень на зямлі Беласточчыны

З 16 жніўня гарадзенскія пра-васлаўнія вернікі распачынаюць тыднёвую вандроўку па тэрыторыі Беласточчыны ваяводства Польшчы. Мэты вандроўкі — знаёмства гарадзенскіх пілігримаў з традыцыямі праваслаўя на Беласточчыне, наведваньне святых храмаў, маральна падтрымка беларусаў гэтага краю і збор аб ёктыўнай інфармацыі аб адносінах афіцыйных уладаў да патрэбаў пра-васлаўных вернікаў польскай дзяржавы.

Г. У.

Літ і «тры грошы»

Калі хтосьці недарэчы ўмешваеца ў справу, кажуць: «прыткнуў свае тры грошы». Папулярная газета «Lietuvos ritas» актыўна ўмяшалася ў справу друкавання летувіскай нацыянальной валюты — літаў, але ейныя «тры грошы» аказаліся якраз нялішнімі. Скандал пачаўся 20 лютага 1992 года артыкулам «Літаў няма і ня будзе!». Пасля таго газета няраз вярталася да гэтае тэмы й надрукавала агулам 40 старонак тэксту. Дзякуючы гэтым выступленням была праведзена экспэртыза якасці літа, казыне рэспублікі былі вернутыя 300 тыс. даляраў, а галоўнае — грамадства пабачыла сапраўднае ablічча бюрократыі сваёй маладой дзяржавы.

Паўгады рэдакцыя судзілася з Летувіскім банкам з-за публікацыяў пра літы. І толькі нядаўна банк адклікаў свой зыск, а кіраўнікі ўраду й рэспубліканскага банку даслалі ў рэдакцыю «LR» наступную заяву:

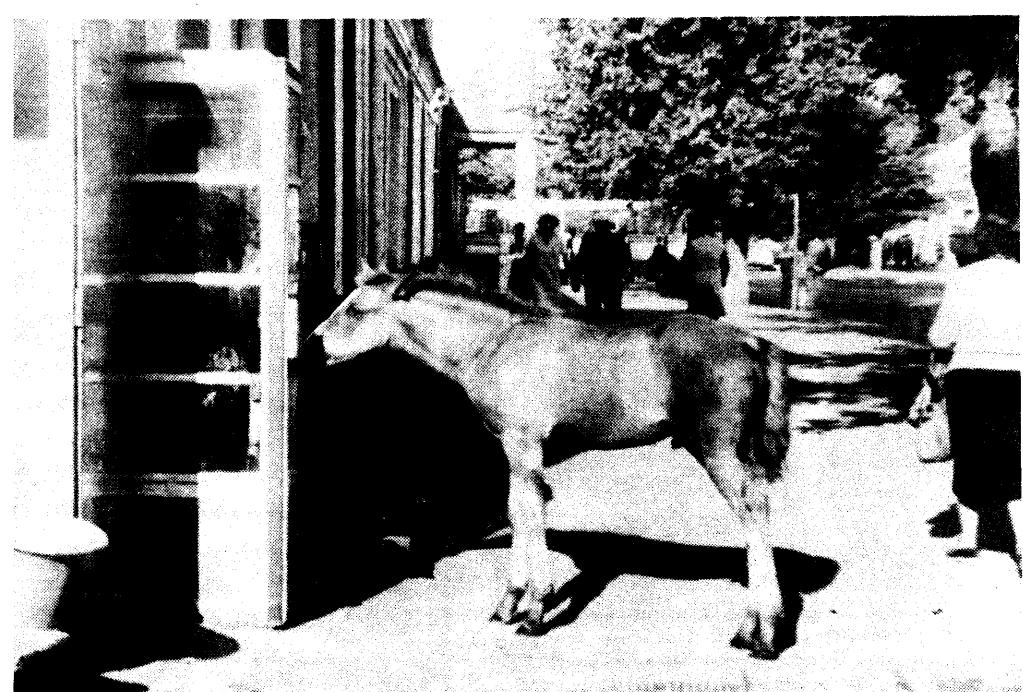
«Камісія, заснаваная 12.05.1993 урадам Летувіскай Рэспублікі дзеля праверкі дакументаў на заключэнне ў выкананьне дамовы аб друкаванні

літаў, высьветліла, што дамова аб друкаванні літаў, падпісаная Летувіскім банкам і ўрадам рэспублікі, ў прававых і тэхнічных адносінах складзена некваліфікавана, з парушэннем эканамічнай абароненасці казны Летувы, літы недастатковы абаронены ад падробкі... так, у банкнотах адсутнічае ахоўная нітка, способ друку нізкага ўздоўню, вадзянія знакі няякасныя...

З прычыны кепской арганізацыі вытворчасці літаў і слабога кантролю нанесены маральныя ды матэрыяльныя страты. З гэтай жа прычыны са спазненнем была ўведзена нацыянальная валюта. З улікам эканамічнай сітуацыі ў краіне літ быў уведзены не ў самы лепши час. Распараджэннем ураду ў 1992 г. была праведзена экспэртыза якасці банкнотаў, урад і Летувіскі банк прыняў рашэнне тэрмінова аддрукаваць новыя больш абароненыя банкноты вартасцю 10, 20 і 50 літаў. Канчатковая выясновы аб памерах нанесенай казыне страты вызначаецца прокуратура рэспублікі ў суд».

Рэдакцыя «Пагоні» прыпрануе сваім чытачам скарочаны пераклад адной з папярэдніх публікаций у «Lietuvos ritas».

(Працяг на 2-й стар.).

Фатографавала А. АЛАВА.

● Рэфлексіі Чакаць прыдзеца доўга

Калі кіроўца трапейбуса аб ўявіў на беларускай мове наступны прыпынак, некаторыя пасажыры ветла заўсіміха-ліся, але былі ў такія, каму гэта было недаспадобы.

Нейкая жанчына, расчырванеўшыся, даводзіла, што беларуская мова — непрыгожая, а яе вось бяруць ды сілком людзям накідаюць. «Я сама беларуска, а мовы ня ведаю й ведаць не жадаю», — працягвала жанчына. Мужчына ж, наадварот, не згаджаўся з кабетай, аргументаваў так: каб тут умовы стварылі ня горшыя, чым ў Амерыцы, то і я, і ты вывучылі беларускую мову, а так ляскавіш на ўесь трапейбус бяз толку.

Мяне не звязала размова, а наадварот, выклікала съех. Бо дзе яшчэ такое пачуеш, як толькі ня ў нас на Беларусі. Свабода, адным словам,—

кажы, што хочаш, рабі, што хочаш. Але съмешнага тут мала, а вось сур ёзлага крыху ёсьць. Выходзіці, што калі Беларусь будзе квітнеючай як у эканамічным, так і ў культурным жыцці, яе мовай, традыцыямі ня будуць грэбаць. Паўстае пытаньне: а хто ж, як ня беларусы, павінны адбудаваць, адрадзіць сваю дзяржаву? Стварыць на ёй зямны рай? Аматары трапейбусных дыскусій, як відаць з размовы, не жадаюць съпяшацца гэта рабіць, а наадварот, чакаюць нейкага выратавальніка, які прыйдзе і ўсё зробіць.

На жаль, людзей з такім поглядамі пакуль што большасць ў нашай дзяржаве. Таму хоцацца ім нагадаць, што чакаць на Беларусі другой Амерыкі ім прыйдзеца яшчэ доўга.

Г. ЛІСОУСКІ.

Вайскоўцам быць — нядрэнна жыць...

Зараз вядзеца шмат гаворкі вакол праблемаў вайскоўцаў. Галоўныя аргументы — нізкі заробак, неўладкаванасць, безпэрспектыўнасць. Але ці ўсё так на самой справе?

Як вынікае са сьпісаў дадатковага пайка афіцэраў ды пра-паршчыкаў Гарадзенскага памеж-

нага атраду, існаваньне не такое ўжо і дрэннае. У сьпісе такія дэфіцыты як пячонка, зялёны гарошак, але, тушонкі са сывінінай і ялавічынай, разнастайныя гатункі сувежамарожанай рыбы. Атрымліваць дадатковы пайк вайскоўцы могуць не радзей аднаго разу ў месяц.

13—19 жнійня 1993 г.

ГРАМАДЗТВА

Агэнты ЦРУ на гарадзенскім чыгуначным вакзале?

Калі служба інфармацыі гарадзенскага чыгуначнага вакзalu зрабіла абвестку на дзяржаўнай мове, што «цягнік № 668 праз трэй мінuty адпраўляеца з трэцяй пуці», дзяўчата, якія стаялі побач са мною, засымяліся і сказалі, што такіх востабільных толькі шкодзяць беларускай мове і гонару, бо тыя, хто іх дае, наўрад ці гэту мову ведаюць. Мне захацелася запярэчыці ім, маўляў, усё ж такі прагрэс, хоць і нягегла, але ж гучыць беларускае слова. Але чым даўжэй стаяў я на пероне і слухаў абвесткі, тым больш сорамна мне рабілася. У абвестцы, што ізноў пачулася ў дынаміку, замест «хуткі» прагучала «скоры», а цягнік з Вільні замест міжнароднага назвалі міжгабрднім.

Калі адыходзіў з вакалу, пачуў чарговы варыянт «непанятнага языку». Мне падумалася, што можаў маюць рацыю народныя дэпутаты, калі з высокай трывуны ў Менску заяўляюць, што нашае грамадзтва перапоўнена агэнтамі ЦРУ і шматлікімі іх памагатымі з іншых шкодніцкіх арганізацый.

Якой дзяржаве служыць?

Гэтую падзею ў нашым імклівым чыгуці можна было б і абмінуць, але некаторыя акаличнасці гавораць за тое, каб звязніцу увагу на непрыкметнае мерапрыемства.

У канцы чэрвеня адбыўся выпуск юрыстаў-започнікаў Гарадзенскага дзяржаўнага ўніверсітета. На сціплай урачыстасці былі ўручаны доўгачаканыя дыплёмы.

Калі прафэктор універсітета прафэсар М. Васілічук (дарэчы, адзіны, хто выступаў на дзяржаўнай мове) даў наказ добрасумленна працаўца на карысць маладой незалежнай дзяржаве ѹнесці свой уклад у разьвіццё беларускай юрыдычнай навукі, якая была адзначана ў Эўропе такім помнікам права, як Статут Вялікага Княства Літоўскага, то наступны прафесаўца гаварыў зусім іншое. Беларускай дзяржавы, на думку навукоўца, яшчэ фактычна няма, а беларусізацыя — гэта заўчасны працэс, і Рада Беларусі — самы надзеіны партнёр.

Можна было б палічыць гэты выступ недарэчнасцю. Але ж ці гэта так на самой справе? Усім вядома, што на юрыдычным факультэце сёння працаўць прафесіяналы высокага

ўзроўню. Многія прыехалі ў Горадню з іншых рэспублік былога Саюзу. Здавалася б, юрысты такога кшталту павінны зразумець звычайнную акаличнасць, што кожная дзяржава ўсяляк умацоўвае свой сувэрэнітэт, і яе грамадзяне з павагай ставяцца да дзяржаўнай мовы. Але такая юрыдычная норма, як павага закону, на ўсім даспадобы. Дагэтуль выкладчыкі заяўляюць, што хутчэй пакінуць сцены ўніверсітetu, чым будзіць выкладаць прававую навуку на беларускай мове. Ёсьць і такія, дарэчы, вельмі паважаныя ссыяцілы правазнаўства, якія лічаць увядзенне беларускай мовы штучным працэсам, маўляў, «зачем он нужен, этот белорусский язык, вот русский — это совершенно другое дело. На этом языке творили Пушкин, Гоголь, Достоевский».

На думку гэтых навукоўцаў, Купала й Колас наўрад ці дасягнулі uezdную клясыкай сусветнай літаратуры, а таму й нельга штучна «навязываць» беларускую мову.

Вось такія справы, шаноўнае спадарства. Быццам бы й не было ставутай гісторыі старжытнай беларускай дзяржавы, разъмешчанай як-

раз у самым цэнтры Эўропы, выдатных яе дзяячоў Ф. Скарына, В. Цяпінскага, С. Буднага, Л. Сапегі. Сорамна, вельмі сорамна, паважаныя праўнікі. Можа, замест таго, каб спрачацца, чыя ж усё-такі мова лепшая, узяць ды й вывучыць мову той дзяржавы, у якой жывеш.

Г. СЫСОЙ,
сакратар камісіі Гарадзенскага гарадзкога Савета па культуры

«Складваюць»

Крылы

Недахоп паліва напалову скараціў паветраныя рэйсы гарадзенскага атрада грамадзянскай авіяцыі. Пацярпелі ў першую чаргу тыя, хто аддае перавагу хуткасці падарожжа.

Дарэчы, яшчэ раней паставілі сваіх «паветраных коней» да ангару лётчыкі сельскагаспадарчай авіяцыі.

Г. У.

Цэнтр Усходній Эўропы

Дзяржавы Цэнтральнай і Усходній Эўропы ў апошні час вельмі дасыцігна цікавяцца сваімі ўсходнімі суседзямі — Беларусью, Украінай, краінамі Прыбалтыкі. Для тых дзяржаваў, якія ўжо маюць пэўныя вопыт існавання ў варунках капіталістычнага гаспадарання, рэспублікі былі савецкай імперыі ўяўляюць сабой неблагі рынак збыту тавараў, якія пакуль што ня могуць канкураваць з працукціяй заходніх фірмаў, ды і палітычнай сітуацыі адкрываюць магчымасць для больш цесных сувязяў ня толькі ў эканоміцы, але ў іншых накірунках. Ня толькі палітыкі, але й простыя людзі зацікаўлены ў тым, каб нашыя народы як мага бліжэй ведалі адзін аднаго. А гэта вымагае пэўных выслікай.

Амаль два з паловай гады таму ў Польшчы быў створаны Цэнтр Усходній Эўропы. Гэтая арганізацыя зьяўляеца структурным падраздзяленнем міністэрства замежных спра-

ваў. У склад Цэнтра ўваходзяць два аддзелы: аналітычны й інфармацыйны. Асноўная задача аналітычнага аддзелу — аналіз эканамічнай і палітычнай сітуацыі ў краінах былога СССР. Аналізуюцца больш за 100 газэтаў, якія дасылаюцца сюды з усяго СНД, апрацоўваюцца паведамленні агэнтстваў, тэлегачання, радыё. Як вынік гэтай працы — выданыя аналітычнага месячніка, у якім друкуюцца артыкулы ѹ каментары да найбольш значных падзеі, што адбываюцца ў маладых дзяржавах на Усход ад Польшчы. Інфармацыйны аддзел займаецца толькі зборам інфармацыі, выкарыстоўваючы ў асноўным матэрыялы тэлеграфных агэнтстваў і радыё. Гэты аддзел выдае малы штодзённы бюлетэн на першую чаргу для карыстання ў міністэрстве замежных спраў і ў канцылярыі прэзідэнта.

Увогуле спажыўцамі Цэнтра зьяўляюцца польскі Сэйм, канцылярыя презідэнта, прэм'ер-міністр, мнóstva

міністэрстваў (у першую чаргу міністэрства замежных спраў), навукоўцы, саветолагі, амбасады розных краінаў, што знаходзяцца ў Варшаве, студэнты, што працаўць у накірунку вывучэння ўсходніх дзяржаваў. Коўжны афіцыны альбо дзелавы візіт прадстаўнікоў польскай дзяржавы на Усход рыхтуецца з дапамогай супрацоўнікаў Цэнтра. Так, напрыклад, інфармацію для паездкі Ханны Сухоцкай на Беларусь зьбіралі на працягу некалькіх месяцаў, прычым Беларускі аддзел працаўваў ледзь ня цэлымі суткамі.

А ўзначальвае Беларускі аддзел Цэнтра Усходній Эўропы Ганна Энгэлькінг — маладая абавязальная жанчына. У пакоі, дзе месьціцца беларуская суполка (4 супрацоўнікі), вісіц вялікая падрабязная мапа нашае краіны. Вельмі ўтульна. Ганна доўга распытвае пра Беларусь. Яна асабіста спэцыялізуецца на культурна-рэлігійных аспектах жыцця й таму шмат

пытанняў пра культурныя стасункі беларусаў і палякаў на Гарадзеншчыне, адносінах каталікоў, праваслаўных і вуніятаў. Супрацоўнікі Беларускага аддзела (у ім, між іншым, працуе вядомая беларускамоўная бардэса Эля Бэзюк) даволі часта наведваюць Беларусь, запрашаюцца на ўсе значныя сівяткаванні й мэрпрэзімстыў ў нашай рэспубліцы. Аддзел прымае цесную сувязь з беларускай амбасадай у Польшчы, падтрымлівае добрыя адносіны з Уладзімірам Сянько, паслом Рэспублікі Беларусь у Рэспубліцы Польшча. У аддзеле ствараецца камп'ютарная база інфармацыі, аснову якой складаюць матэрыялы «Советскай Беларуссии», «Звязды», «ЛіМу», «Рэспублікі», «Народнай гагэты». Найбольш значныя артыкулы поўнасцю ўкладаюцца ў камп'ютар, некаторыя захоўваюцца са значным скрачэннем. Больш складана атрымліваць інфармацію з беларускага тэлебачання й радыё. Праўда, спадарыя Ганна адзначыла, што іх здзікавілі «Радыёфакт» і перадачы «Беларускай маладзежнай».

У апошніх аналітычных бюлетэнях, што выдаю Цэнтр, надрукаваныя матэрыялы аб нацыянальных меньшасцях на Беларусі, аб вуніятах, аб праблеме ўласнасці на зямлю ў нашай дзяржаве, зараз рыхтуецца вялікі матэрыял пра візіт С. Шушкевіча ў ЗША.

Найбольш значны аддзелы Цэнтра Усходній Эўропы — беларускі, расейскі, украінскі й летувіскі. Але апошнім часам шмат увагі надаецца сярэднеазіяцкім краінам, выхадзяць звязкі з агульнай назвай «За Уралам», у якіх разглядаецца становішча ў Казахстане, Узбекістане, Таджыкістане ды ў іншых краінах гэтага рэгіёну.

Цэнтр ужо мае пэўныя здабыткі. У пэрспектыве ёсьць задума выдаваць салідны агульнапольскі саветалягічны часопіс. А пакуль што Цэнтр Усходній Эўропы запрашае да супрацоўніцтва навукоўцаў, гісторыкаў, палітологаў, культуролагаў, якія маглі бы абургументаваць пісаць пра Беларусь. Тому спадарыя Ганна простирае папрасіла пра нашу газету паведаміць адрас: Ośrodek Studiów Wschodnich Koszykowa 6A 00-564 Warszawa

С. ЛАУНІК.

Скандалы з літамі — хто прамяняў залаты ланцужок на шкляныя пацеркі?

(Пачатак на 1-й стар.)

Напружана праце ўрадавая камісія якая праўярае дакументы на вытворчасць, фінансаванье й выраб літаў. Пакуль не дайшло, каб назваць імёны ўсіх чыноўнікаў, з чые ласкі была парушана дамова паміж Летувіскімі банкам, урадам Летувы і фірмай US Banknote Corporation, і такім чынам пацярпелі інтарэсы Летувы. Частка адказнасці за парушэнне контракту, як сведчыць дакументы, кладзеца на замежных партнёраў, а таму спартрэбіца дапамога заходніх съведкаў.

Гэтым разам прадаставім асобныя вытрымкі з апубліканага 23 жніўня мінулага года ў газэце «Нью-Ёрк Таймс» артыкула Дэвіда Бэррыбай пад назваю «Фірмы, што робяць гроши на грошах». У гэтай публікацыі дастаткова широка апісаны фірма US Banknote Corporation, ейныя інтарэсы й способы пошукаў новых кліентаў. Як съвіярджае ў сваім артыкуле Д. Бэррыбай, многія дзяржавы друкуюць сваю валюту не ў прыватных, а ў

дзяржаўных тыпаграфіях. Новыя дзяржавы, якія толькі пачынаюць свой самастойны шлях, аддаюць перавагу прыватным тыпаграфіям. І гэта — добры знак для тых фірмаў, якія дагэтуль займаліся друкаваннем акцыяў і каштоўных папераў.

Попыт на каштоўныя паперы зьніжаеца, паколькі ўсё часцей акцыі набываюць і прадаюць працкамп'ютары. Гэтым фірмам даводзіцца шукаць новую справу. Ня маючы дастатковага вопыту, яны бяруцца друкаваць грошы для краінаў Азіі, Лацінскай Амерыкі і для новых дзяржаваў. Гэтак здарылася і з вядомай у Амерыцы фірмай, што спэцыялізуецца на друкаванні каштоўных папераў — US Banknote Corporation.

Карэспандэнт шукае ў сваім артыкуле адказ на пытаньне, якім чынам гэтай фірме ўдалося выйсці на заказ па друкаванню літаў. Д. Бэррыбай адзначае, што карпарацыя мае каманду купцоў, што аб'ехала ўесь свет, каб знайсці заказчыкаў. Па-

водле словаў прэзыдэнта карпарацыі спадара Крэйтмана, іхныя пошуки далі плён — фірма атрымала заказы ад Летувы і часткова ад Эстоніі. Як гэта ўдалося? «У рэшце рэшт — дзякуючы старому добруму амэрыканскаму прадпрымальніцтву» — сказаў журналіст прэзыдэнт US Banknote Corporation.

Але, падобна, «добрае, старое амэрыканское прадпрымальніцтво» — вынаходніцтва на толкі амэрыканскага. Нашыя чыноўнікі таксама мелі някепскі досьвед паездак у Москву з сакважжамі кілбасі і каньяку, за каторыя я атрымоўвалі. «дадатковыя фонды ды лімity».

Калі цяпер пытаюцца, чаму такое адбылося з літамі, каму гэта было выгадна, вінаватых звычайна шукаюць сярод сваіх. Аднак у бізнесе, як правіла, пераплятаюцца мнóstva інтарэсаў. Тому вельмі важна, каб дзяржаве служылі чыноўнікам высокай кваліфікацыі і гэтак жа высокай маралі, каб ня мелі спакусы й не разменьвалі залаты ланцужок на шкляныя пацеркі.

13—19 жніўня 1993 г.

Лекавая эпапея прафэсара Парамея

Калі чатырнаццацігадовы Мікола Сідорчык убачыў на калгасным полі бочкі з надпісам «Аміачная вада», хлапчуку захацелася паспытаць, што ж гэта такое. Хлопец адчыніў вечка і адразу ж у твар секануў бела-жоўты струмень. Ад нясьцерпнага болю падшпарак закрычаў. На крык зьбегліся людзі, дапамаглі ўзыняцца з зямлі. Мікола адкрыў вочы, але съвет перад ім быў нязыклы, змрочны.

На легкавіку Міколу павезлі ў Гарадзенскі вабласны клінічны шпіталь, дзе мэдыкі паставілі дыягноз: апаленіне верхніх ворганau дыханья другой ступені, апаленіне твару і вачэй трэцяй ступені. Родныя Міколы з жахам глядзелі на яго апалене аблічча, баючыся сказаць хлопцу праўду. На іх дзіва, ужо праз восем дзён апекі Міколы поўнасцю загаіліся, а сам ён, вясёлы й бадзёры, выпісаўся са шпітала.

Што гэта, цуд ці нейкае новае

дасягненне мясцовай навукі паставіла Міколу Сідорчыку на ногі?

Так, гэта ня цуд, а новы лек, які мае назыву «антыаміяк», зрабіў свою справу. Некалькі год таму чалавек з такімі апекамі, як у М. Сідорчыка, застаўся б на ўсё жыццё інвалідам. Дзякуючы «антыаміку», які распрацаваны групай навукоўцаў катэдры афтальмалогіі Гарадзенскага дзяржаўнага мэдінстытута, усе выпадкі як зъненшняга, так і ўнутранага апаленія паспяхова лечацца ў тэрмін семесці.

Уладзімір Трафімавіч Парамей, кіраўнік гэтай навуковай групы, падрабязна распавёў пра незвичайны лек.

— Проблема апэратыўнага лячэння тэрмакімічных апаленіяў паўстала ў Горадні з часоў зъяўлення хімкамбіната. Мы заўважылі, назіраючы апаленых аміякам, што іх хвароба актыўна паддаецца лячэнню

хімічнымі прэпаратамі. Зрабіўши та-кое адкрыццё, зразумелі, што трэба шукаць звышмоўны сродак. На пачатку з'явіліся да саміх хімікаў за фінансавай дапамогай. Нас зразумелі й дапамаглі сродкамі. Маючы матэрыяльную базу, аб'ядналі свае намаганні з цяпер ужо нябожчыкам Ю. М. Астроўскім. Менавіта на базе яго навукова-дасьледчага інстытута й была распрацавана тэхналёгія вытворчасці, хімічны склад і г. д. У выніку сумяшчэння разнастайных хімічных і біялагічных кампа-нэнтав шаснаццаць год таму створаны лекавы прэпарат цудоўнай гаючай сілы.

— Калі ласка, раскажыце пра склад лека кіруху падрабязней.

— На жаль, не могу, бо яшчэ дагэтуль наш «антыаміяк» не зафіксаваны ў нататніку фармакалёгіі як лек.

— Чаму так?

— На ведаю. Відаць, міністэрству

аховы здароўя не патрабны здаровыя людзі, бо ня будзе тады каго ахоўваць.

— Якія рабіліся спробы, каб зарэгістраваць гэты лек?

— Адразу ж у 1977 годзе мы з'явіліся ў Москву ў камітэт па патэнтах. Праз месяц ці кіруху болей атрымалі патэнтнае пасьведчаннне на 20 год. З ім начальнік хадзіць па розных мэдыцынскіх і фармакалагічных устаноўках. Усе паціскалі нам рукі, называючы вынаходніцтва адкрыццём дзесяцігоддзя. Але справа далей паціску рукі не рухалася.

— Скажыце, дзе у гэты час Вам удавалася вырабляць «антыаміяк»?

— У Гарадзенскім інстытуце біяхіміі. Праўда, невялікімі партыямі, паколькі лекам карысталіся толькі ў вабласной клініцы.

— Зараз, калі наша рэспубліка стала незалежнай дзяржавай, можа варта паспрабаваць дабіцца сэрынага выпуску вашага прэпарату?

— Так, Вы маеце рачью. Трэба съпраўдзіцца, бо тэрмін патэнту скончыцца праз чатыры гады. Я ж у свой час, па недарэнчысці, падаў хімічны склад свайго вынаходніцтва да некалькіх НДІ фармакалёгіі, спадзяваўся, што яны дапамогуць. Зараз, калі будзем сядзець на месцы, то ававязкова дачакаемся, што хтосьці зарэгіструе нашае вынаходніцтва як сваё.

— Можа, з'явіцца да замежных фармакалагічных цэнтраў?

— У свой час я меў стасункі з адной нямецкай фірмай, але і ў іх, каб зарэгістраваць вынаходніцтва, трэба чакаць на менш трох гадоў. Сёлета нас знайшлі японцы. Думаю, што з іх дапамогай недарэнчысць будзе выпраўлена.

— Што ж, паверым і мы ў японскую дзелавітасць. Можа, з іх дапамогай вынаходніцтва прафэсара У. Т. Парамея ў рэшце рэшт будзе прынята наўковым съветам.

Г. АСТРОЎСКІ.

Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

Вам працягваюць руку дапамогі

Днямі ў адной з цэнтральных газет давялося чытаць інтар’ю з французкім паслом на Беларусі спадаром Клодам Жаліфам. Не выходзіць з галавы адна яго думка, дзе ён кажа, што Беларусі найперш патрэбна гуманітарная дапамога, але не харчы, паколькі краіна мае сваю і даволі нядрэнную сельскую гаспадарку, якую, праўда, патрэбна разъвіваць, а лекі, мэдыцынскія абсталіванні, усё, што дапаможа справіцца з чарно-быльскай бядой. І гэта — найперш, падкрэслівае француз.

Цяжка нават уяўіць, каб чалавек з ўрэпейскай культуры мог падумаць інакш: ні танкі, самалёты, станкі, каубаса, а здароўе чалавека. То, што лічыцца самым вялікім багаццем любої нацыі.

Як проста, але яшчэ і як падбізнескую ў дачыненьні да нашае краіны.

Я не выпадкова ўзгадаў гэту думку ўрэпейскага пасла, бо далейшы моі аповяд ўсім датычыць гэтае тэмы. І спадзяюся ў інфармацыйным плане шмат каму прыйдзеца дарэчы. Папросту патрэбна наўшчыце ўцяміць, што здароўе ўсяго нашага народа залежыць ад кожнага з нас пасобку.

Якраз год таму ў Горадні зусім выпадкова давялося пазнаёміцца з людзьмі, якія без усякай складанай мэдыцынскай тэхнікі займаюцца лекаваннем людзей ад страшэнных хваробаў нашага народа часу: алкалізму,

апаленіня, наркаманіі і залішняй вагі, ад того, што так значна скарачае нашае і так кароткае жыццё. Праўда, напачатку мяне ўразілі болей самі лекары сваёй незвычайнай здольнасцю, а толькі потым, з часам, я ўцяму чаго вартая іх праца. На працы гэта да хадзіў да іх на сеансы, калі яны наведвалі наш горад, цікавіўся, сачыў за работую, гутарыў з паціентамі, вывучаў іх мэтад.

За гэты год склаліся нейкія пэўныя ўражанні, адносіны і, вядома, мне хацелася б алавідаць аб гэтым і сваім чытакам. Магчыма каму-небудзь гэта прыйдзеца якраз да часу, дапаможа зъмяніць свой лёс, а кагосьці папросту зацікавіць.

Найперш, праўда, хачу агаварыцца, што наўмысна не стаў нічога пісаць аб шкодзе алкалізму, апаленіня, наркаманіі. Разумею, што нічога новага не адкрыю гэтым. Ды і, па праўдзе, ужо не знаходзіцца слоў, каб зноў казаць аб тым, як гінуць людзі, трацяць свае жыцці, псуяць іх сваім родным і блізкім, як, урэшце, церпіць ад гэтага ўсё чалавецтва. Гэта вельмі вядома, на жаль...

Больш за сорак гадоў таму Аляксандар Раманавіч Даўжэнка, цяпер ужо вядомы і прызнаны лекар, распрацаваў унікальны мэтад лекавання ад алкалізму і апаленіня. Зараз гэта вельмі проста ўспрымаецца, аднак у тыя гады, за большавікі, гэтому чалавеку давялося патраціц шмат

нэрваў і здароўя, каб дамагчыся права лекаваць людзей. Сапраўдны лекар і чалавек, Аляксандар Раманавіч (дагэтуль жыве ў Фэадосіі), здолеў пераступіць не толькі штучныя партынныя і бюрократычныя бар’еры, але і ад дрэнных звычак за сваю мэдыцынскую дзейнасць новым мэтадам ён пазбавіў больш за сто тысяч чалавек.

З Беларусі першай вучаніцай А. Р. Даўжэнкі стала Святлана Львоўна Данская, аб якой зараз ведаюць на толькі ў нашай краіне, але і далёка за яе межамі. Кіруху пазынай таго ўзроўню кваліфікацыю атрымала Ірына Дзымітрыеўна Старцава.

Сутнасць мэтаду заключаецца ў тым, што тут лекаваць словам. Лекар дае паціенту «сэнсавы код» і слова яго ў памяці хворага пачынаюць новае жыццё. Яны займаюцца своеасаблівай мабілізацыяй энэргіі псіхатэрапэўтычнага ўздзеяння. І такім чынам зънікае цяг да съпіртнога або паленія.

Трэба зазначыць, што звычайнія мэтады лекавання засноўваюцца на звароце да ўмоўных рефлексаў, але ж яны даволі хутка затухаюць. Шмат хто з нарколагаў і псіхатэрапэўтаў дамагаюцца толькі аднае мэты — выклікаць агіду да гарэлкі і цыгарэтай. Але ж агіда — пачуць іх непрыемнае і жыць з ім даволі няўтульна. Мэтад жа Даўжэнкі не закране нікіх камфорктных пачуцьцяў, папросту

пасъля сеанса зъяўляюцца абыякавыя адносіны да съпіртнога, цыгарэтай ці тлустай стравы.

Ававязковай умовай для паспяховага лекавання неабходна шырае жаданні самога хворага, а не, як гэта часам здаряеца: па загаду цешчы альбо жонкі. Перад сеансам устанаўліваецца пэўны тэрмін, калі паціент не павінен ужываць ні краплі съпіртнога і не выпаліць ніводнай цыгарэты. Акрамя таго, пэўны час забараняецца прымаць якія-небудзь лекі (таблеткі, парашкі, уколы і г. д.). І нарэшце падчас лекавання хворы павінен ававязковая дапамагаць лекару.

Знешне здаецца ўсё тут вельмі проста, без асаблівых складанасцяў і намаганняў. Аднак я неаднайчы назіраю, як доўга пасъля сеанса зънікаюць свае сілы ўрачы і заўсёды пры гэтым зъдзіўляюцца, адкуль бярэцца моц быць вясёлымі і бадзёрымі з падчас вельмі «цяжкімі» хворымі.

Мэтад Даўжэнкі ўжо даўно прызначаны ў сьвеце і беларускія лекары С. Л. Данская і І. Д. Старцава неаднаразова, як вядомыя спэцыялісты, запрашаліся ў замежныя краіны, дзе бралі ўдзел у навуковых канферэнцыях і сімпозіумах. Дарэчы, на тэрыторыі былога Саюза больш працэснага мэтаду лекавання ад алкалізму, апаленія, залішняй вагі не існуе. Згодна статыстыцы, дзякуючы (Працяг на 8-й стар.).

13—19 жніўня 1993 г.

ВОДГУКІ

Нацыянальны гэры

Днімі адзін знаёмы звязаны нашу ўвагу на газету «Гродненскіе епархиальные ведомости», сказаўшы, што там надрукаваны артыкул, які ганьбуета паўстаньне 1863 году й яго ўдзельнікаў. Зъдзіўшыся, мы, аднак, адшукалі газету і знайшлі ў ёй артыкул Н. Дораша (редактара названага выдання) пад назваю «События 1863 года, Далёкое и близкое... судьбы православия на Гродненщине».

Трэба сказаць, што газета цалкам (акрамя гэтага артыкула) прысьвечана выключна рэлігійным пытанням, і падумала, што наш знаёмы не ўлічыў асаблівасці рэлігійнага съветапогляду. Аднак рэальнаясць, як кажуць, пераўзышила ўсялякія спладзяяніні. Нешта эквівалентнае па непісменнай разьюшанасці можна адшукать хіба толькі на старонках «Правды» часоў змагання з «ворагам народу». І вось гэты бруд з'яўніўся на паўстаньне 1863 году й на асобу К. Каліноўскага якраз у год 130-гадовага юбілею.

Мы вымушаныя тут для яснасці пераказаць зъмест артыкула. Называючы паўстанье на яйнакш, як «польскім мецяжом», аўтарка лічыць яго «крестовым походом против православных беларусов». Паўстанцы нібыта змагаліся на з царскім прыгнётам, а з праваслаўем і «законнай уладай». Больш за тое, Н. Дораш сцьвярджае, што тыя, хто зараз ушаноўвае памяць паўстанцаў, таксама імкнуцца да гвалту й праліцця крыві, да «поворотніх этих трагических событий». Ні больш, ні менш!

Цікава тое, што пад гэтага мора ману́скі «паклёні» падводзіцца «супра́тэнны» навуковы базіс. Дзіве трэці артыкула складаюць цытаты з кнігі «Судьбы православия в связи с историей латинства и унион в Гродненской губернии в XIX столетии» (аўтар Е. Арлоўскі), выдадзенай у

1903 годзе. У кнізе сабраныя факты наслідка паўстанцаў над праваслаўнымі съятарамі й нават два выпадкі забойства іх. Што тут казаць, гэта праўда, горкая праўда. Мы не зьбіраемся спрачцацца з гэтымі цытатамі. Аднак кідаецца ў вочы, што высновы Н. Дораша грунтуюцца на столькі на фактах, колькі на нейкай незразумелай элосыці, што поўніць кожнае яе слова.

Добра вядома, што значная частка праваслаўных съятароў падтрымлівала царскія ўлады, вяла варожую паўстаньню пропаганду й нават рабіла даносы на паўстанцаў. (Дарэчы, гэта добра відаць нават з тых цытатаў, што ўзяла Н. Дораш з кнігі Е. Арлоўскага). Лёгка зразумець, што паўстанцы адпаведна варожа й падазронна ставіліся да такіх съятароў. Сумна, што часам даходзіла нават да забойства. Але катэгарычная пастава Н. Дораш вымушае нас звязаныца да непрыемнай справы паразункаў. І як будзе выглядадаць паразунанне абодвух бакоў, калі мы па мэтаду аўтара артыкула зъяўлюм даносы праваслаўных съятароў і жахлівія «подзвігі» рускага войска: з растрэламі й «умиротворением» насельніцтва?

Мы ня хочам гэтага рабіць, бо ня ў тым сэнсі гісторычнае памяці, каб шукаць у ёй натхненіня для варожасці. Ды й мэты Н. Дораш не прасыцяліся нават да пэўданавуковага прэпаравання гісторыі. Выбранныя з відавочна тэндэнцыйнай кнігі «печаныя факты» патрэбны, каб стварыць толькі эмаяніальны фон для ўласных паклёніцкіх «ідэй». Трэба было ўзрушыць чытача, дэмантрующы жахі грамадзянскай вайны, каб той праглініў галоўны тэзіс — не было паўстаньне 1863 году паўстаннем «за нашу ў нашу волю». Хочацца камусыці прымусіць людзей забыць радкі Каліноўскага з «Ліста з пад шыбеніці»:

— таксама съятыня

Бывай здаровы, мужыцкі народзе, Жыві ў шчасьці, жыві ў свабодзе...

Вось калі затлуміць, замаўчаць галоўныя лёзунгі й мэты паўстаньня — тады можна пісаць, што «именами главарей польскага мятежа названы в Гродно улицы, существующие и ныне». Паводле логікі Н. Дораш, лепей было б называць вуліцы імем Мураўёва-вешальніка.

Дарэчы, як добра вядома, рэдактар «Епархиальных ведомостей», ня першая, каму хацелася б паказаць паўстаньне як чиста «польскую справу», варожую для беларусаў. Гэта рабілі й раней рускія гісторыкі імперскага накірунку. Гэтым гісторыкам так было зручней — бо яны ж адмаўлялі існаваныне беларусаў, лічылі іх рускімі й таму ім не хацелася мець паўстанцаў сярод «сваіх».

Пад уладай камуністы К. Каліноўскага ператварылі ў змагара з класавым ворагам, старанна хаваючы нацыянальна-вызваленчы бок паўстаньня, імкненіне да незалежнасці ад Расеі. Нельга было камуністычнай ідэяльгіі зусім адкінуць паўстанцаў — і яна перафарбавала іх у свой колер.

Аднаўляючы «клясічны» манархісцка-імпэрскі падыход, Н. Дораш

дадае да старых абвінавачваньняў у польскасці новы грэх — уяўную любоў камуністичнай партыі. Вымушаная была тая любоў і падманная.

А абвінавачаны сучасных патрыёт-татар Беларусі ў крыважэрных намерах? Багатая фантазія Н. Дораш стварыла нават вайсковую адзінку, што нібыта маршыруе на дэмантрацыях разам з БНФ. Чаго ня зробіш дзеля ідэі! Толькі вось — якой ідэі?

Якое дачыненне мае ўся гэтая брудная хлуснь да праваслаўя? Ці Беларуская Праваслаўная Царква пачуваеца без вобразу ворага так нямека, што гатовая шукаць яго нават сярод нацыянальных гэроў Беларусі? Няўжо гэта патрэбы рэлігіі змушаюць шукаць разладу й сеяць раз ўяднасць сярод людзей?

Гэта нашы пытаныні да гэрархаў Праваслаўнай Царквы.

І апошняе, зноў жа да пра-васлаўных гэрархаў. Непрыманьне ўніі — ваша права. Але нам здаецца, што набажэнства на беларускай мове ў цэрквях Горадні прынясе больш плёну ва ўмацаваньні праваслаўя, чым ганьба беларусасці.

А. Марчанка, А. Жукоўскі, І. Лапе-ха.

Адрес: вул. Гая, д. 7, кв. 66.

«Калекцыянэры»

Дваццацідзвухгавовы жыхар Горадні Сыцяпан Д. мае незвычайнную калекцыю: пяць працоўных кніжак. Першую, успамінае Сыцяпан, яму завялі, калі ён паступіў вучыцца ў адно з гарадзенскіх ПТВ, другую атрымаў пад час працы ў калгасе, дзе працаўнікі для паступлення у вну. Трэцюю Сыцяпан дамогся завесыці паслы службы ў войску, калі уладкаўся працаўнікі у будаўнічы караптаты. Дзіве наступныя хлопец атрымаў, пераходзячы на новыя месцы працы. Зараў «калекцыянэр» працуе

на гарадзенскім торжышчы, але марыць з цягам часу павялічыць сваю калекцыю. Цікава, ці трапіць гарадзенец такім вось шляхам на старонкі Кнігі рэкордаў Гінзса?

А вось жыхарка Горадні Жана Б. у свае трыццаць год ня мае ніводнага працоўнага дня. Ніводнай працоўнай кніжкі. Але затое яна здолела атрымаць аж тры дыплёмы аб вышэйшай адукцыі. Колькі ж яшчэ дыплёмаў будзе ў гэтай звышадукаванай асобы, бо кожны год у вну нашай дзяржавы адчыняюць дзіверы новыя прэстыжныя факультэты.

Г. У.

Арслан-бей (Генэрал Мацей Сулькевіч)

Мацей Сулькевіч, паходзіць з роду беларускіх татар. Яго бацька, Аляксандр Сулькевіч, меў чын падпалкоўніка рускага гусарскага палка, маці Разалія была з роду Сабалеўскіх.

Мацей Сулькевіч нарадзіўся 20 чэрвеня 1865 года ў радзінным маёнтку Камэйшы Лідзкага павету. Яго імя было занатавана ў кнізе мусульманскага прыходу ў Некрашунцах.

Вайсковую адукцыю будучы гэнэрал атрымаў у Расеі, дзе навучаўся ў Варонежскім кадэцкім корпусе, далей удасканальваў адукцыю ў Міхайліўскай артылерыйскай школе, затым была Акадэмія генэральнаага штабу, якую Сулькевіч скончыў у 1894 годзе. З 1883 годзе ён фактычна на службе ў рускім войску, дзе ў 1886 годзе атрымлівае першы афіцэрскі чын падпаручніка, затым афіцэрская кар'ера выводзіць яго ў генэралы.

Атрымаўшы ў кастрычніку 1910 года чын генэрал-маёра, а ў красавіку 1915 — генэрал-лейтэнанта, Сулькевіч здаймае шэраг адказных пасад у рускім войску: у чыне падпалкоўніка ўдзельнічае ў вайне з Кітаем (1900—1901 г.), а ў чыне палкоўніка — у руска-японскай кампаніі (1904—1905 г.) ў якасці кіраўніка штабу 15-й дывізіі пяхоты. Напрыканцы вайны — камандзір Мадлінскага палка пяхоты. У час руска-японскіх дзеяній адзначаны ўзнагародамі царскай Расеі, сярод якіх адметнае месца здаймае залатая шабля «За адвагу».

Да чэрвеня 1910 года Сулькевіч

камандуе вышэйпамянутым палком, які ў мірны час раскватэраваны ў Адэсе. Пачатак першай сусьветнай вайны 1914 года застаў генэрала Сулькевіча ў Адэсе на пасадзе кіраўніка штабу сёмага пяхотнага корпуса, які ён займаў пасля двухгавовага тэрміну службы ў Сібіры, дзе быў генэрал — квартмэйстрам Іркуцкай вайсковай акругі.

Сусьветную вайну Сулькевіч распачаў на пасадзе кіраўніка штабу корпуса, а затым (з лютага 1915 года) быў камандзіром 33 дзвізіі пяхоты. З сакавіка 1917 года Сулькевіч камандуе 37-м корпусам пяхоты Падольскага фронту. Службу на карысць рускага войска Сулькевіч спыніў у 1918 г. на пасадзе камандзіра першага Мусульманскага корпуса, які пачаў фармаваць дзяякоўчы ініцыятыўе Сулькевіча на Румынскім фронце ў другім палове 1917 г.

Як вайсковец-камандзір, генэрал Сулькевіч быў адным з таленавітых афіцэраў генэральнаага штабу, вызначеных на павуковыя падыходы да справы, арганізацыйнімі і тактычнымі здольнасцямі, выконваючыя вядучую ролю ў вайсковай падрыхтоўцы Адэскай Акругі, дзе некалькі год працаўнікі. Дзяякоўчы Сулькевічу, вучэні і іншыя заняткі атрымалі шырокое распаўсюджванье, навучаныне войска акругі знаходзілася на дастатковы высокім узроўні. Сулькевіч надрукаваў два тымы сваіх распавядак з аднымі з абранымі у Москве ў траўні 1917 года Цэнтральным Камітэтам (так званым «Аскеры Шуро») з цэнтрам у Казані), і распачынае

GENERAL MACIEJ SULKIEWICZ, 1865-1920
(według fotografií z r. 1890)

сульманскай праблемы. У 1902 годзе ў Адэскай вайсковай друкарні ён выдае навуковыя працы польскага ўсходнезнáўцы прафэсара А. Міхлінскага «Досьледы пра паходжанье літоўскіх татар».

Хутка пасля пачатку Расейскай рэвалюцыі 1917 года на Усерасейскім з'ездзе дэлегатаў Мусульманскіх вайсковых згуртаваній Сулькевіч наладжвае зносіны з абраным у Москву ў траўні 1917 года Цэнтральным Камітэтам (так званым «Аскеры Шуро») з цэнтрам у Казані), і распачынае

фармаваць на румынскім фронце першы асобы мусульманскі корпус. Распараджэнні генэрала Сулькевіча па пытанью трох мусульманскіх дывізій былі надрукаваны ў свой час у «Ізвесціях» Усерасейскага мусульманскага Савета.

У глыбаках душах дэлегатаў Сулькевіч песьціў думку аб дыслакацыі мусульманскага корпуса ў Крыме ці Казані, каб надаць реальны зъмест нацыянальным пачуцьцям мясцовых мусульман. Корпус фармаваўся ў Ясах з ліку афіцэраў і шэршагаў рускага войска. У сакавіку 1917 года корпус быў размешчаны ў Тырасполі. А тым часам паміж бальшавікамі і крымскімі кіраўніцтвамі успыхнула вайна. «Аскеры Шуро» загадала генэралу Сулькевічу рухацца з ягоным корпусам на дапамогу мусульманам Крыма, але гэта зьдзейсніцца ён ня змог, перашкодзіла нямецкая войска. Мусульманскі корпус па загаду нямецкага камандаванья склаў зброю вясной 1918 года, а сам Сулькевіч з некалькімі дзесяткамі афіцэраў прапраўляўся ў Крым. Тут ён са згоды нямецкага камандаванья стварыў Крымскі ўрад, у якім сумяшчалі пасады прэм'ера, міністра ўнутраных спраў і камандуючага войскам і флотам. Астатнія пасады Савета Міністраў размежаваліся наступным чынам: міністрам замежных спраў стаў старшыня Крымска-татарскага парламента Джагафар Сэйдамэт, міністрам юстыцыі — беларускі татарын Аляксандар Ахматовіч, фінансамі кіраўніцтвом — расеец Нікіфараў, прамысловасцю — гандлем — таксама расеец

13—19 жніўня 1993 г.

КАНФЭСІІ

Мясцовыя праблемы высокай музыкі

Заўжды капэльныя калектывы лічыліся згусткам музычнага ю духоўнага жыцьця грамадзтва. Сучаснікам добра вядома, якую ролю адыграла ў культурным жыцьці Нясьвіжская знакамітая капэла князёў Радзівілаў. Ня менш паўплывала на духоўнае жыцьцё Слоніма капэла, створаная Міхалам Агінскім. Шмат рабілі на культурнай глебе й капэлы князёў Сапегаў на Віленшчыне. Падтрымівалі традыцыі й Гарадзенская капэла, якую напрыканцы XVIII стагоддзя стварыў у Горадні Антоні Тышэнгаўз.

На жаль, большасць самых яскравых старонак творчасці Гарадзенской капэлы страчана для нашчадкаў у часы панавання на нашай зямлі спачатку чыноўнікаў расейскай манархіі, а потым нашчадкаў «чырвонага кастрычніка».

Але тыя цемрашальнія часы для нашай зямлі нібыта адышлі, і, дзякуючы гэтаму, у 1990 годзе ў Горадні быў адраджаны камэрны аркестр. Тым самым быў закладзены падмурок будучай капэлы. Маладыя калектыву адразу ж распачаў канцэртную дзейнасць, а ў хуткім часе, у дадатак да інструментальнага калектыву была створана вакальная група. Каб забясьпечыць матэрыяльную частку, са жніўня 1992 года Гарадзенская капэла пачынае працаўць як дзяржаўнае малое прадпрыемства.

Якія якасці перамены адбыліся за год існавання калектыву як самастойнай адзінкі? Кіраунік капэлы Андрэй Бандарэнка распавядае:

— Пасля таго, як капэла распачала сваю творчую дзейнасць, паўстала пытаньне аб фінансаванні. З гэтай нагоды Гарадзенскі гарвыканкам дазволіў нам займацца камэрцыйной дзейнасцю.

— І як вышыя посыпехі ў камэрцы?

— Хіба ж могуць людзі, якія не

вучыліся гандлярскай справе, якія ня маюць аб ёй нават агульнага ўяўлення, бо ўесь свой вольны час аддаюць творчасці, весыці камэрцыйныя спрабы? Паспрабаваўшы ўсяго адзін раз, мы зразумелі, што гэта ня нашая справа.

— Але ж як дзяржаўнае прадпрыемства вы плоціце падаткі.

— Гэта праўда. Рэзлічваючы на тое, што камэрцыя будзе прыносіць прыбыток, з якога можна будзе выдзяляць сродкі для фінансавання дзейнасці капэлы, мы не ўлічылі, што ў выніку банкруцтва камэрцыйнай ідэі нам у спадчыну застануцца падатковыя ававязацельствы дзяржпрадпрыемства. Зараз ужо ўзынята пытаньне аб перарэгістрацыі нашага МП у прафесійнай капэлу, якая будзе займацца толькі культурна-асьветніцкай дзейнасцю.

— Калі такое адбудзеца, на якія сродкі будзе існаваць ваш калектыв?

— Па-першае, гэта платныя канцэрты капэлы. Вопыт папярэдніх выступленняў паказае, што ў Горадні ёсьць шмат людзей, якія аддаюць перавагу класічнай, духоўнай музыцы. Мы за час існавання дападобнім залі заўжды былі поўнасцю запоўнены.

— Можа крыху падрабязней паговорыць пра вашу творчую дзейнасць!

— Першыя свае канцэрты мы далі для дзяцей Горадні. Каб пашырыць гэаграфію канцэртаў, сёлета плануем шэраг выступленняў у месцах, дзе людзі пакутуюць ад чарнобыльскай катастрофы. Спадзяёмся, што духоўная музыка хоць крыху дапаможа ім перажываць гэтую бяду.

— Ці былі вы на гастролях за мяжой?

— Пакуль што толькі ў Польшчы паблізу Чанстахова на фэстывалі

духоўнай старадаўнай музыкі. Зараз збіраемся ехаць у Нямеччыну таксама на фэстываль старадаўнай музыкі. Рыхтуем адмысловую праграму з твораў беларускай царкоўнай музыкі. Ёсьць жаданьне стварыць умовы для арганізацыі і сталага правядзення гарадзенскага фэстывалю. Гэта б адрадзіла перарваныя часам і гісторыяй гарадзенскія капэльныя традыцыі. Але на гэта пакуль што не стае сродкаў.

— Колькі вы атрымліваце грошай за адзін канцэрт?

— Сакрэту тут няма — ад 5 да 15 тысяч рублёў.

— Гэтага хапае вашаму калектыву?

— Безумоўна, гэтага мала, але капэле крыху дапамагае гарвыканкам. Ён плоціць яе ўдзельнікам па 0,5 стаўкі. Праўда, грошы гэтага мы атрымліваем раз на трох месяцы.

У нас адзінае выйсьце — атрымліваць датациі ад дзяржавы. Зразумей-

це, высокое некамэрцыйнае мастацтва заўжды патрабуе падтрымкі. І чым больш да нас будзе ўвагі гарадзенскіх уладаў, тым больш з нашага боку будзе аддачы. Канечно, няблага было бы знайсці фундатара з ліку мясцовых прадпрымальнікаў, стала атрымліваць ад яго сродкі. За гэта мы маглі бы частку білетаў бязплатна аддаваць иму для разъмеркавання. Час аматарства мінай. Каб узняцца на новую, больш высокую ступень у творчасці, патрэбны грошы. Для гэтага ў Горадні створаны дабрачынны фонд з рахункам у Белбізнесбанку г. Горадні, нумар разліковага рахунку 601 434 МФО 152 101. На гэты рахунак можна дасылаць сродкі, але неабходна зрабіць удакладненне, што гэтыя сродкі пералічаны на дабрачынны фонд Гарадзенскай капэлы. Калі мы зможем існаваць, то Горадня з цягам часу зойме сваё пачэснае месца сярод музычных цэнтраў Эўропы.

Размаўляў Г. АСТРОУСКИ.

У апазыцыі да праваслаўя

Хаця Канстытуцыя СССР 1977 году была прызнана за грамадзянамі свабода веравызнання й прадугледжаны матэрыяльныя й прававыя гарантіі яе ажыццяўлення, легальная дзейнасць арганізацій, думка стварэння якой узьнікла ў А. В. Фіськова яшчэ ў 1982 годзе, была б немагчымай, бо не адпавядала існаваўшым канонам. І толькі ў 90-м годзе ажыццяўлілася яго мара: была зарэгістравана Гарадзенская хрысціянская місія «Добрая вестка», старшыней якой ён стаў. Спачатку ў склад гэтай грамадзкай незалежнай арганізацыі ўваходзілі 20 чалавек, а за два з палавін гады колькасць яе членоў павялічылася да 200. Сярод іх большую частку складае моладзь.

Пра мэту дзейнасці «Добрай весткі» А. Фіськоў сказаў наступнае: «У Горадні шмат вернікаў, і мы дзейнічаем, каб аб ўяднаць хрысціян. Каталіцызм і праваслаўе гісторычна недасканала трактуюць тое, што напісаны ў Бібліі. Акрамя таго, сувятыя і ксяндзы парушылі адзін з запаветаў: «Не забі», калі бласлаўлялі на гвалтоўныя дзеяньні».

У іх няма супрацьпастаўлення простым вернікам. У сваёй дзейнасці вернікі кіруюцца толькі Бібліяй, яны не прызнаюць догм і паданьні, характэрных для каталіцтва.

Яны не носяць нацельных крыжоў, бо, як сказаў А. Фіськоў, «Крыж — гэта фециш. Атрымлівацца, што людзі звяртаюцца да Бога праз пасрэдніка». У членай «Добрай весткі» «няма культуры Дзевы Марыі, сувятых гістарычных асоб, ікон, бо, на думку Фіськова, «Бога нельга намаляваць, Ён — дух». Главой царквы яны лічаць самога Бога. Колькасць тайнастаў звязана з двух (воднага хрышчэння й прычасты), і робяць іх толькі над дарослымі, тлумачачы іх сэнс. Пакланяюцца яны толькі Богу, у адрозненіе ад каталікоў і праваслаўных, якія нахіляюцца таксама перад сваімі сувятырамі. Па словам А. Фіськова «пакланяюцца яны толькі Богу, а не людзям, бо толькі Ён можа адпусціці грехі». Малітвы вернікі не завучаюць, а бяруць толькі іх сэнс і чытаюць экспромтам. Не прызнаюць яны рэлігійныя хрысціянскія сувяты, бо ў Бібліі не сказано, калі, напрыклад, нарадзіўся Ісус Хрыстос. Але ж, улічваючы рэлігію, напярэдадні сувятыканія Каляд і Вялікадня па каталіцкаму і праваслаўному каляндарам гавораць пра іх, але

не сувятыць, як вернікі іншых націрункаў хрысціянства, бо лічыць іх рытуалы безсэнсіўнымі.

Члены «Добрай весткі» праводзяць пропаведзі ў Гарадзенскай турме, займаюцца дабрачыннай дзейнасцю, напрыклад, у Чырвоным Крыжы быў узяты сьпіс маламаёлмасных гараджан, 50-ці з іх у мінулагоднюю зіму і 30-ці ў сёлетнюю была дадзена магчымасць існаваць атрымліваць бязплатныя абеды.

Зараз на беразе Нёмана вядзеца будаўніцтва храма «Добрай весткі» (месца, дзе ён павінен знаходзіцца, як і месца першай пропаведзі, А. Фіськоў убачыў сънне) з залай на 2000 месцаў, на што затрачана ўжо всемільёнаў рублёў, якія пералічаны рознымі малымі прадпрыемствамі й каапэратывамі, ды мільён рублёў атрыманы ў якасці ахвяраванняў. Ення будзе ні зневине, ні ўнутры падобны на каталіцкія ці праваслаўныя кульгавыя пабудовы, а крыж на даху будзе падкрэслівач, што гэта сучасны хрысціянскі храм. Вакол яго плануеца пабудова відэазалы, дзе будзе ажыццяўляцца прагляд стужак на біблейскую тэматыку, здымак з выступленняў заходніх пропаведнікаў, чытальныя залы, кавярні, крамы, гатэля, акрытай эстрады, дзе кожны зможа сувяваць. Свой храм «Добрая вестка» будзе даваць магчымасць выкарыстоўваць для дабрачынных канцэртаў. Усе пропаведнікі працуяць на грамадзкіх пачатках, і толькі пасля пабудовы храма яны будуць за сваю работу атрымліваць зарплату.

Пакуль вернікі кожную нядзелью збіраюцца ў Палацы тэкстыльшчыкаў, дзе пазнаюць вучэнье Бога, сувяваюць песні, у якіх славяць Яго й прости маюць зносіны паміж сабой.

А. ДУК.

У падтрымку мусульман

Днімі ў рэдакцыю «Пагоні» завітаў духоўнік гарадзенскіх лютэран спадар У. Сакаловіч, каб зрабіць заяву, у якой сувярджаеца, што гарадзенскія грамады вернікаў-лютэран падтрымліваюць сувятыканія Каляд і Вялікадня па каталіцкаму і праваслаўному каляндарам гавораць пра іх, але

ліся крымскія грамадзяне, аб вакуфах (вакуфныя землі былі адабраны з дзяржаўнага кіравання й перададзены камісіі па рэлігійных пытаннях татарскага парляманту), аб арганізацыі Сэната й апэляцыйнага зведзенія, аб рээміграцыі (вялікая колькасць крымскіх татар пад прымусам ураду Расейскай імперыі эмігравала ў Турцию), аб заснаванні асобных міністэрстваў і г. д.

У час прэм'ерства генэрала Сулькевіча ў Крыме быў заснаваны ўніверсітэт у Сымферополі. У тоі жа час фармаваны ўзброеных частак, якое пачаў генэрал Сулькевіч, сустэрэла сур'ёзныя забароны з боку Нямецкага камандавання (генэрал Кох) у Крыме, пасля чыліх захадаў войска Крыма складвалася з невялічкага атраду жаўнеру. Генэрал Сулькевіч працуе ў накірунку распрацоўкі шэрагу дэмакратычных законак для разбуранага грамадзянскай вайной Крыма. Сулькевіч лакалізуе непаразуменны паміж татарамі й грэкамі, якія ўзьнілі пад час бальшавіцкай навалы. Не прызнаюць гэгемоніі аднаго народа над другім, генэрал Сулькевіч намагаецца зэфармаваць добрыя адносіны паміж народамі шматнаціяльнага Крыма (татары, украінцы, рускія, грэки, немцы, караімы, палякі, армяне), якія б існавалі на ўзаемапавазе. Менавіта таму ў зэфармаваны ім габінет Міністэрства былі ўключаны прадстаўнікі розных нацыянальнасцяў.

Адначасова ворганы кіравання фармаваліся па нацыянальнай прыналежнасці, на пасады кіравання паветам, камандзістры корпуса памежнай аховы, камісарай паліцыі, старшыня воргану самакіравання прызначаліся мусульмане, сярод якіх быў значны працэнт беларускіх татар. (Працяг у наступным нумары).

13—19 жніўня 1993 г.

СПОРТ ХАТНІЯ ГУТАРКІ

Шлях у Швейцарыю

Напярэдадні ўзрапейскага кубкавага дэбюту ў Швейцарыі мы вырашылі паразмаўляць з вядучымі гульцамі гарадзенскага «Нёмана» адносна будучага матчу: настрой каманды, асабістыя праблемы, шанцы ў кубкавай гульні з «Лугана».

С. Кароза, нападаючы, гуляючы трэнер: настрой неадназначны, бо да гэтай пары ня вырашаны пытаныні з экіпіраваньнем каманды. Будзе вялікі сорам паказацца ў Эўропе ў цяперашняй форме. Таксама пакуль невядомы маршрут, па якім паездзем у Швейцарыю. Паездка праз нямецкі горад-пабрацім Міндэн, дзе мы плянавалі рыхтавацца да гульні, пад пытанынем, бо да гэтага часу не атрыманы візы й няма пацьвярджэння нямецкага боку аб гатоўнасці нас прыняць. Не паспрыялі добраму настрою й тая шчодрыя перадкубкаўвия абязанні і ўладаў і фундатараў, якія да гэтага часу не выкананы. І наогул, перамога ў Кубку Беларусі

адмоўным чынам адбілася на нашай гульні, бо пасля «медных трубаў» замест яе паляпшэння наступіў нейкі спад, самазаспакаенне, стомленасць. Як вынік — недарэчны пройгрыш «Альбрэціну» ў новым роўніцы кубка, невыразны старт у трэцім нацыянальным чэмпіянаце Беларусі. Нядаўна са Швейцарыі вярнуўся начальнік каманды В. Янчакін. Па яго словаах «Лугана» — каманда моцная. Асабліва вызначаючы ў ёй сярэдняя й пярэдняя лініі, але гуляць на роўных з ёю магчымы. Нажаль, нічога невядома аб тэлетрансляцыі матчу са Швейцарыі на Беларусь. Таму, магчымы, гарадзенцы ня змогуць ўбачыць гэтую кубкавую гульню.

Рыхтуючыся да сустрэчы з «Луганам», плянуем згуляць у Горадні з віленскім «Жальгірыйсам», а падарозе ў Швейцарыю з беластоцкай «Яглоніяй».

Шанцы? Добра, калі б нічыя,

магчымы пройгрыш з лікам 0:1 ці 1:2.

С. Гурэнка, абаронца: ў мяне настрой добры. На думку Валерыя Патапавіча Янчакіна, «Луганам» гуляе ў стылі менскага «Дынама», а значыць з ёю гуляць будзе цяжка, але не беспаспяхова. Галоўнае — не раскрывацца, бо нападаючы ў швейцарцаў моцныя, але й абарона дзейнічае не без памылак, так што

ёсьць магчымасць забіць гол ці два ў адказ.

Вось толькі зараз камандзе крыху не шанцуе. Вельмі добрую гульню паказалі ў апошнім матчы ў Магілёве, але ў выніку прайграпі з лікам 0:2. Я не апраўдаюся, але «гульню» зрабіў суддзя, які назначыў спрэчны пэнальці ў нашыя вароты і ў той жа час не зауважыў двух адпаведных парушэнняў у штрафной «Тарпеда». Дарэчы, на гульні прысутнічалі троі швейцарцы на чале з прэзідэнтам «Лугана», але мы з гэтай нагоды «не цямнілі» й гулялі, як заўсёды.

З тae прычыны, што мяне запрасілі на гульню 11 жніўня толькі ў другую зборню, асабліва не перажывала, бо Вяргенек напярэдадні матчу з «Вэрдэрам» захацеў паглядзець у супрэзінай справе перш за ўсё сваіх футбалістаў.

Нашыя шанцы? Лічу, што яны роўныя.

Гутарыў Г. СЫСОЙ.

«Нячыстая» зона

Нярэдка сустракаюцца ўчасткі зямлі, доўгое знаходжанье на якіх адмоўна ўплывае на здароўе людзей, вызывае функцыянальныя растройствы, цяжкія захворанні, у тым ліку — анкалягічныя. Спэцыялісты называюць такія месцы гэапатагеннымі зонамі. Яны фіксуюцца як на адкрытай мясцовасці, так і ў памяшканнях, прычым гэта не залежыць ад паверху. Узьдзеяньне гэтых зонаў адбіваецца на здароўі некаторых жывёлаў і расылінаў. Узьдзеяйнічаюць гэапатагенные зоны й на забудовы. Да съследаваньня паказалі, што ў тых

будынках, якія перасякаюцца такімі зонамі, узінкаюць трэшчыны ў фундамэнце і съценах. Участкі аўтамабільных дарог, якія трапляюць на гэапатагенные зоны, вызначаюцца павышанай аварыйнасцю.

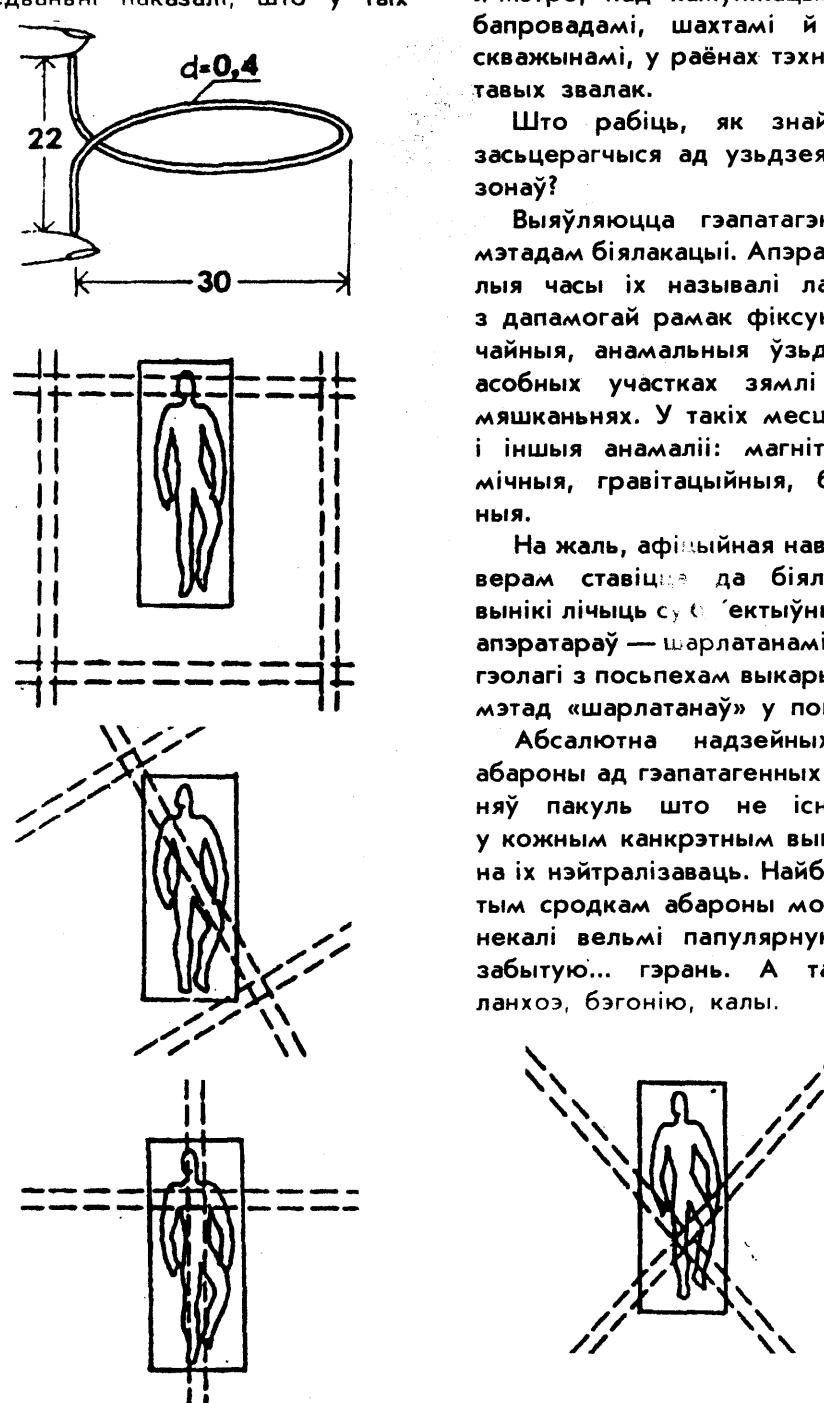
Узінкненне гэапатагенных зонаў звязана з гэалагічнай пабудовай мясцовасці: з тэктычнымі участкамі, разломамі, падземнымі водамі, карстамі і г. д. Але ёсьць такія, што абавязаны сваім зьяўленнем чалавеку (іх называюць тэхнагеннымі): над падземнымі пераходамі, у тым ліку й мэтро, над камунікацыйнымі трубапровадамі, шахтамі й буравымі скважынамі, у раёнах тэхнічных і бытавых звалак.

Што рабіць, як знайсьці і як засыцерагчыцца ад узьдзеяньня гэтых зонаў?

Выяўляюцца гэапатагенные зоны мэтадам біялакацыі. Апэраторы (у былыя часы іх называлі лазаходцамі) з дапамогай рамак фіксуюць незвычайнія, аномальныя ўзьдзеяньні на асобных участках зямлі ці ў памяшканнях. У такіх месцах існуюць і іншыя аномаліі: магнітныя, геахімічныя, гравітацыйныя, біялакацыйныя.

На жаль, афіцыйная навука з недавнім ставіцца да біялакацыі, яе вынікі лічыць суперектуўнымі, а саміх апэратораў — шарлатанамі. Між тым гэолагі з поспехам выкарыстоўваюць мэтад «шарлатану» у пошуках.

Абсалютна надзеіных сродкаў абароны ад гэапатагенных узьдзеяньняў пакуль што не існуе. Аднак у кожным канкрэтным выпадку можна іх нейтрализаваць. Найбольш простым сродкам абароны можна лічыць некалі вельмі папулярную, а зараз забытую... гэроль. А таксама каланхое, бэгонію, калы.

Калі пры даследваньні кватэры высыветлілася, што вы съпіце на небяспечным для здароўя месцы, лепш за ўсё, безумоўна, перастаці ложак. Але ва ўмовах наших кватэр гэта не заўсёды можна зрабіць. Ёсьць некалькі прымёмаў, якія у шмат якіх выпадках дапамагаюць «вылекаваць» памяшканье.

Калі небяспечны для здароўя участак неявляікі й займае, напрыклад, частку ложка, пакладзіце пад яго лютэрка памерам з далонь, адлюстроўваючым бокам уніз.

Замест лютэрка можна выкарыстоўваць прамы крыж з дэзвю планак, дроту ці дэталяў дэіцячага канструктара. Матэрыйял ня мае асаблівага значэння. Галоўная ўмова — перасячэньне пад прымым вуглом дэзвю дэталяў крыжа.

У многіх ёсьць дома прэзэнт з Чорнага мора: ракавіна рапана. Яе вельмі часта выкарыстоўваюць як папяльнічку. Але гэта выдатны сродак нэйтралізацыі гэапатагенных зонаў у кватэры. Калі пакласці такую ракавіну на падлогу ў куце пакоя раструбам уніз, то зынкнунь шкодныя ўзьдзеяньні, якія ідуць зынізу. Калі такія ўзьдзеяньні трапляюць у кватэру праз съцены і вокны, ракавіну можна паставіць так, каб «затык» глядзеў верх, а раструб «асяяляў» пакой.

Мал. 1. Прыбор для вызначэння гэапатагенных зонаў. Трымаючы сагнуты дрот двума ўказальнімі пальцамі, трэба ісці ў напрамку поўнач-поўдзень і ўсход-захад. У полі ўзьдзеяньня дрот павінен адхліцца. Памеры ў см.

Мал. 2. Разъмяшчэнне, якое спрыяе зъяўленню галавакружэння, стомленасці, павышанай узбуджальнасці, псіхічным парушэнням.

Мал. 3. Разъмяшчэнне спрыяе галавным болям, галавакружэнням, парушэнням зроку, слыху, псіхікі, разъвіццю базедавай хваробы, інфаркту.

Мал. 4. Разъмяшчэнне спрыяе паслабленню працэсаў абмену, разъвіццю рака, інфаркту, захворанням нирак.

Мал. 5. Разъмяшчэнне спрыяе паражэнням ніжніх канечнасцяў.

Па матэрыйялах замежнай прэзы падрыхтаваў

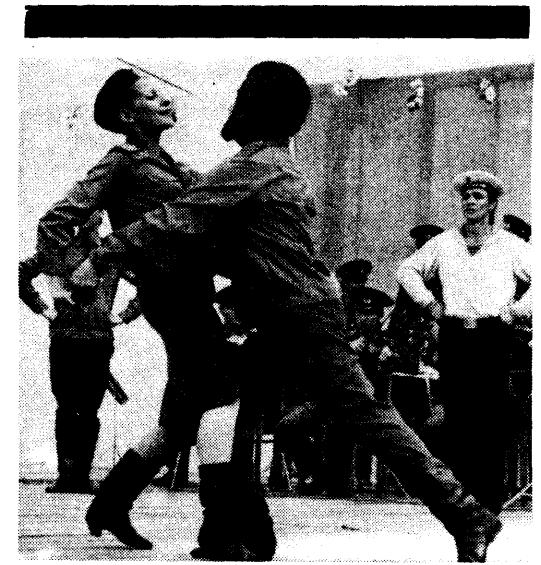
С. ЧЭРНІК.

Новае выданье

«Беларускі народны каляндар»

Выдавецства «Полымя» выпусціла кніжку «беларускі народны каляндар». Аўтарам-укладальнікам яе з'яўляецца Алеся Лозка. У выданні адлюстроўваны ў храналягічнай пасыядлоўнасці як паганская, так і фальклорызаваная хрысціянская съвяты і прысьвяткі (прыведзены варыянты іх назваў, якія ўжываюцца ў розных рэгіёнах Беларусі), зъвязаны з імі прыкметы, прыказкі, прымоўкі; песні, гульні, ігрышы, якія выконваліся ў праводзіліся на іх. Адметная рыса выданні — ужыванье назваў съвятаў і прысьвяткай на беларускі лад, напрыклад, Мікола (перанясенне мошчаў съвяціцеля цудатворца Мікалая). А. Лозка апавядае пра гісторыю ўзынкнення календара, асаблівасці яго ў розных народаў і ў розныя часы. Ен таксама паведамляе, якое надвор'е ўзьяўляе прыроды характэрны для кожнага месяца, што рабілі паспадарцы ў пэўны адрэзак часу нашы продкі, як яны адзначалі съвяты, дае тлумачэнне найменню кожнага ўзімку назвы ў іншых мовах, іншую цікавую інфармацію. У кніжку ўключаны табліцы праваслаўных і католіцкіх съвятаў. Выданье праілюстравана фотаздымкамі з съвяткованняў. Хаця кніжка й вызначана як навукова-папулярнае выданье, прачытаць яе будзе цікава й карысна ўсім, хто любіць Бацькаўшчыну, шануе яе мінулае, а таксама праста дапытлівым людзям.

А. ДУК.

13—19 жніўня 1993 г.

7

16. ПОНДЕЛЬНИК**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

17.05. «Карчмарка». Спектакль. Гродзенскага драмтэатра. У пералыгку — Дзэнік Прынэмансія. **19.35.** Мастэрня. **20.10.** Жыццё з песням. **20.40.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** Пад купалам сусвету. **21.45.** Спартыўны тэлекур 'ер. **22.05.** Марыя Сортэ ў Мінску. **23.20.** НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

17.00. **20.00.** **23.00.** Новости. **17.25.** Музычная мозаїка. **17.35.** Погода. **17.40.** Гол. **18.10.** Тайны вeka. Передача 3-я. **18.40.** Премьера художественного фильма «Пятая девушка в Париже». 2-я серия. **19.40.** Спокойной ночи, малыш! **20.40.** Премьера музыкального фильма «Звезды русского балета». **21.45.** Новая студия представляет: Я, Монтаж, Концерт группы ДДТ, ТВ-Х.

КАНАЛ «РОССІЯ»

16.50. Старатэлі России. **17.45.** Парламентскі час. **18.45.** Праздник кожданы день. **19.25.** Художественный фильм «Пропала девочка». **20.20.** Чемпіонат мира па легкай атлетыке. **21.00.** Без ретушы. **22.35.** Спасение 911. **23.30.** Каунтдаун.

ПОЛЬША-І

13.00. Новости. **13.10.** Программа дня. **13.15.** «Династія». Серия 202. **14.05.** Лето. **15.35.** Рынок труда. **16.05.** Английскі язык для детей. **16.15.** «Відкет». Серіал пр-ва США. **16.45.** «Ісполненное желание». Фільм пр-ва Австралиі. **17.05.** Программа для подростков. **17.30.** Музычная программа. **18.00.** Телезкіпес. **18.20.** Порядок вещей. **19.00.** «Сумасшедшие записи». Серіал пр-ва США. **19.45.** Выборы-93. **20.00.** Вечерника. **20.30.** Главный выпуск новостей. **20.55.** Два на два. **21.15.** Спортивная студия. **22.25.** Развлекательная программа. **23.20.** Публістическая программа. **23.45.** Новости. **00.00.** Музычная программа. **00.45.** Горячая линия. **01.00.** «Хелезіній Газета». Серіал пр-ва Германіі. **02.00.** «Дела семейные». Серіал пр-ва Италиі. **03.30.** Музычная программа.

ПОЛЬША-II

8.30. Панorama. **8.35.** Каникулы во второй программе. **9.05.** Местная программа. **9.35.** Каникулы во второй программе. **9.45.** «Новые приключения». Мультсеріал. **10.10.** Удивительный мир зверей. **10.40.** «Поколение». Серіал пр-ва США. **11.05.** На окольных дорогах Европы. **11.30.** Лето в Польше. **12.00.** Панorama. **12.05.** «Возвращение Арсена Люпіна». Серіал пр-ва Франции. **15.25.** Приветствие. **15.30.** Спортивная студия. **16.35.** Сем'я дній польского спорту. **17.00.** Панorama. **17.05.** Документальный фильм. **17.30.** Лето в Польше. **17.50.** Польская кинохроніка. **18.00.** Обзор кинохронік. **18.30.** «Поколение». Серіал пр-ва США. **18.35.** Программа для детей. **19.00.** Панorama. **19.05.** Местная программа. **19.35.** Колесо фортуны. **20.05.** Документальный сериал. **21.00.** «Алло, алло». Серіал пр-ва Англіі. **21.30.** Автомокурнал. **22.00.** Панorama. **22.30.** Спорт. **22.40.** Журнал выборщика. **23.00.** «Весна Мікалэнжеля». Серіал пр-ва Италиі. **00.30.** Ночь и стресс. **01.00.** Панorama. **01.05.** Программа на завтра. **01.10.** Спорт.

17. ВТОРНИК**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

8.00. Раніца рэспублікі. **8.10.** **21.35.** Пад купалам сусвету. **8.25.** Конны спорт. Слаборніцты на Кубак Беларускай асацыяцыі па конегаудолу. 1-ы этап. Калагс імя Чкалава Корынскага раёна. **9.00.** Марыя Сортэ ў Мінску. **10.15.** «Дон Сезар дэ Базан». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серы. **12.30.** «Сення і штодзень». Тэлефільм. **13.30.** **17.30.** Навіны. **13.40.** «Капітан Нэмам». Мастацкі фільм. 1-я серы. **14.55.** Мультфільмы. **15.10.** «Западнікі Матсаліс». Тэлефільм. **15.40.** Даля школьніка. **16.25.** Сібар-топ-10. **17.40.** «Яш-маж». Кінаінцы. **17.50.** Што зналі мы ў лесе? **18.20.** Дзэнік Прынэмансія. (Гр.). **18.30.** Рынак і эканоміка. **19.00.** Абласныя навіны (Віцебск). **19.10.** Мост. **19.40.** Рынак і камверсія. **20.20.** «Для каго закон не пісаны». Па матэрыялах Кантрольнай палаты (Гр.). **20.40.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.45.** «Дзяляўская аптэка». Мастацкі фільм. **22.15.** Святы, якія мы ствараем самі. **23.40.** НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. **8.00.** **11.00.** **14.00.** **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости. **5.20.** Утренняя гимнастика. **5.30.** «Утро». **7.45.** Фирма гарантирует. **8.20.** Веселые нотки. **8.40.** Премьера художественного фильма «Просто Марія» (Мексіка). **9.30.** Человек и закон. **10.05.** «Желтая река». Научно-популярный фильм. 6-я серия. **11.20.** «Каникулы Петрова и Васечкина на обычновенные и невероятные». Художественный фильм. 1-я серия. **12.25.** Премьера документального фильма «Офицерская слободка». **13.55.** «Спрут-3». Художественный фильм. 4-я серия (Італія). **14.25.** Деловы вестнік. **14.40.** Мир денег Адама Сміта. **15.10.** Блокнот. **15.15.** Премьера мультифільма «Тедді Ракспінна» (Англія). **15.40.** Ассоцыяцыя дэтскага тэлевізіі представляе программу «Одін дэнен на Байкале». **16.05.** Танцы Индомезіі. **16.45.** Еще раз о лекарствах. **17.25.** Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет программу «Стороны света». **17.50.** Погода. **18.05.** «Просто Марія» (Мексіка). **18.45.** Азбука собственника. **19.55.** Тема. **19.40.** Спокойной ночи, малышы! **20.40.** Легкая атлетика. Чемпіонат мира. **22.00.** «Джексоны. Американская мечта», в стилепескі. 3-я серыя (США). **23.20.** Я вам сплю. **00.50.** «Спрут-3». Художественный фильм. 4-я серия.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00. **13.00.** **19.00.** **22.00.** Вести. **7.20.** Телевизионная бирка труда. **7.30.** Время деловых людей. **8.00.** Без ретуши. **11.00.** Чемпіонат мира па легкай атлетыке. **12.40.** Крестьянский вопрос. **13.25.** «Позовы мяча в даль свету». Художественный фильм. **15.00.** Бизнес в России. **15.30.** Там-там новости. **15.45.** Смотры на меня как на равнога. **16.15.** Зеркало одного дня. **17.00.** Сказки для родителей. **17.30.** Кто случится в двери? **17.45.** Парламентскі час. **18.45.** Праздник кожданы день. **19.25.** Премьера художественного телефільма «Санта-Барбара». **20.6-я серыя.** **20.15.** Аз есть. **21.00.** Зов Водолея. **22.35.** «Музыкальны экзамен» представляет... **22.50.** Чайка русской сцены — В. Ф. Комісаржэвская. **23.20.** Маэстро. **23.45.** Концерт джазовой музыки.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. **13.10.** Программа дня. **13.15.** «Поліцейскі и прокурор». Серіал пр-ва США. **14.10.** Пояющие письма. **15.05.** Клика. **15.20.** Развлекательная программа. **16.15.** «Відкет». Серіал пр-ва США. **17.05.** Телеканікі. **17.50.** Музычная программа. **18.00.** Телезкіпес. **18.20.** Спортивная студия. **19.00.** «Спенсір». Серіал пр-ва США. **19.30.** Студія спорту. **20.00.** Вечерника. **20.30.** Главный выпуск новостей. **20.55.** Два на два. **21.15.** «Больническі прокурор». Серіал пр-ва США. **22.05.** Выборы-93. **22.55.** Только в первой программе. **23.00.** Ольштын-93. **23.45.** Вечерне новости. **00.00.** Музычная программа. **00.05.** «Голос из Вашингтона». Документальный фильм. **00.35.** Горячая линия. **00.50.** Телефільм воспомінаний. **01.40.** Клуб одиноких сердец. **02.20.** Телетэатр.

ПОЛЬША-II

8.30. Панorama. **8.35.** Каникулы во второй программе. **9.05.** Местная программа. **9.35.** Каникулы во второй программе. **9.45.** «Аннетта». Мультсеріал. **10.10.** Программа для молодежі. **10.35.** «Погоня». Серіал пр-ва США. **11.00.** Каникулы во второй программе. **11.05.** На окольных дорогах Европы. **11.30.** Лето. **12.00.** Панorama. **12.05.** «Поезд детства и надежды». Серіал пр-ва Чехославакии. **16.25.** Программа на вечер. **16.30.** Моі книги. **16.50.** Из Краковскага архива. **17.00.** Панorama. **17.05.** «Орудіе». **17.30.** ХХ век». Документальный фильм. **17.35.** Лето в Польше. **18.05.** Программа католической редакции. **18.30.** «Поколение». Серіал пр-ва США. **18.55.** Программа для детей. **19.00.** Панorama. **19.15.** Местная программа. **19.35.** Колесо фортуны. **20.05.** Спортивная студия. **21.00.** Концерт. **22.00.** Панorama. **22.30.** Спорт. **22.45.** «Слепа любовь». Фільм пр-ва Франции. **00.45.** Незаконченый раздел. **01.00.** Панorama. **01.05.** Культурно-публицистический журнал.

20. ПЯТНІЦА**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

8.00. Раніца рэспублікі. **8.10.** **21.35.** Пад купалам сусвету. **8.25.** «Казкі па-бухарску». Фільм-канцэрт. **9.00.** «Дзяляўская аптэка». Мастацкі фільм. **9.30.** «Сказ пра рысь». Тэлевізійны фільм. **10.20.** «Ганна Герман. Лес і песні». Фільм-канцэрт. **11.20.** «Скандалнае здарэньне ў Брыкмілю». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серы. **13.30.** Навіны. **14.30.** «Вар на мішані». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серы. **15.55.** Мультфільм. **16.20.** «Кэрэл Гот». Музычны фільм. **17.40.** «Баромія сібірская». Тэлефільм. **18.00.** Дзэнік Прынэмансія (Гр.). **18.10.** Толькі па пятніцах. Инфарматычна-публицистичная программа. (Гр.). **19.00.** Абласныя навіны (Магілёў). **19.10.** Метраном. **20.05.** Роднае слова. **20.40.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.45.** Стоп-кадр. **22.30.** Спорт. **22.45.** «Прайвідненіе на наследства». Серіал пр-ва Франции. **23.35.** Непокорная литература. **00.15.** Артысты. **01.00.** Панарама. **01.10.** Концерт.

18. СРЕДА**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

8.00. «Харэграфічныя навэльы». Фільм-канцэрт. **9.10.** «Дзяляўская аптэка». Мастацкі фільм. **9.40.** «Звычайнай языцце доктара Бызава». Тэлефільм. **10.40.** «Ідзе каханне па сваю». Фільм-канцэрт. **11.10.** «Апошні рэпартаж». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серы. **13.20.** **14.50.** Мультфільм. **13.40.** «Капітан Нэмам». Мастацкі фільм. 2-я серы. **15.00.** «Дзенік Семяняка». Фільм-канцэрт. **16.25.** «Дзенік на выхадзе». Чылінг. **17.40.** Асаблівыя выпадак. **18.05.** Дзэнік Прынэмансія (Гр.). **18.10.** «Гардзіні». **19.00.** Абласныя навіны (Гомель). **19.10.** «Піць зорак». Гэльгута. **20.10.** Развітанне з сусветам... **20.40.** Калыханка. **21.00.** Панарама. **21.45.** «Дзяляўская аптэка». **22.15.** Кінаістальня. **23.45.** НІКА.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. **8.00.** **11.00.** **14.00.** **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости. **5.20.** Утренняя гимнастика. **5.30.** Утро. **7.45.** Фирма гарантирует. **8.20.** Я пришел. **8.45.** Программа фильма «Просто Марія» (Мексіка). **9.35.** Торговый мост. **10.05.** «Келтая река». Научно-популярный фильм. 7-я серия. (Японія). **1**

13—19 жнійня 1993 г.

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Таямніца хрышчэнья пакідае скляпеныні

Пачалася будова капліцы для выкананыя абраду таямніцы хрышчэнья пры Свята-Пакроўскім саборы Горадні. Капліца будуецца ў гонар сьвятога пакутніка немаўляці Гаўрыіла (Беластоцкага). Усе праектна-съметныя працы дабрачынна выкананы гарадзенскі інстытут «Грамадзянпраект». Частку будаўнічых матэрыялаў выдзялі мясцовыя прадпрымальнікі.

Кіруюць будовай вопытныя інжынёры-будаўнікі з ліку прыхаджан.

Свята праваслаўя ў Дэмбраве

Роўна год спатрэбіўся праваслаўным вернікам вёскі Дэмбрава Шчучынскага раёну, каб збудаваць храм. Днямі архіепіскап Гарадзенскі і Ваўкавыскі Валянцін асьвяціў царкву, даўшы ёй назуву Іаана Багаслова. На думку вернікаў, працы скончыліся ў належны тэрмін дзякуючы таму, што на будоўлі працавалі ня толькі праваслаўныя, але і ахвотна дапамагалі й каталікі-аднаўяскоўцы і нават старшыня мясцовых калгасу.

Абыйшліся без летувісаў

Не па-джэнтэльменску павяла сябе Летувіская футбольная фэдэрэцыя у адносінах да сваіх калегаў з Беларусі, папярэдзіўшы аб немагчымасці прыехаць на футбольны матч паміж зборнямі нашых краінаў за дзень да гульні. Але аматары футбола ўсё ж такі прыйшлі на «Дынама», каб паглядзець матч паміж зборняй нацыянальнай Беларусі і зборняй клубаў нашай рэспублікі. Перамогу з лікам 5:0 атрымала першая зборня.

Г. У.

Крымінальная хроніка

Асноўнай прыкметай тыдня, як і раней, была вялікая колькасць цялесных пашкоджанняў.

Так, у суботу ў Воранаўскім раённым шпіталі памёр 34-гадовы жыхар г. Салечнікі, які нідзе не працаваў. Ён быў дастаўлены з вёскі Беняконі ў стане цяжкага алкагольнага ап'янення з траўмай галавы. Цялесныя пашкоджанні летувісу наћёс пад час бойкі 25-гадовы дзяцю.

Асабліва небясьпечная сітуацыя склалася ў Горадні, дзе злачынствы супраць асобы — часцей за ўсё цялесныя пашкоджанні — адбываюцца амаль штодзённа. Як доказ — хроніка толькі адных сутак.

У 20 гадзіны 20 хвілінаў у вабласную бальницу з траўмамі грудной клеткі і сківіцы дастаўлены 37-гадовы га-

радзенец, якога зьблілі на вуліцы Дамбровіцкага.

У 23 гадзіны ў першую гарадскую бальницу зъмешчаны мужчына з траўмай галавы, які быў знайдзены ля дома № 10 па вуліцы Парыжскай Камуны.

У 23 гадзіны 57 хвілінаў у вабласную бальницу прывезві з пашкоджаннім рэбраў і носа 54-гадовага гарадзенца, якога зьблілі ля камбіната будаўнічых матэрыялаў.

У 2 гадзіны 20 хвілінаў на станцыю хуткай дапамогі з чэрапна-мазгавой траўмай і пашкоджаннямі твару ў нецвярдым становішчы зъвярнуўся на месцікі упраўляючага будаўнічым трестам, якога пабілі на вуліцы Талстога.

За мінулыя дні ад злачынных дзеяній ў пяцінаў двойчы пацярпелі гра-

мадзяне Нямеччыны. У аднаго ўначы з серады на чацвер адагналі легкавік «Опель», які непрадбачлівы немец пакінуў у дверы дома на БЛК.

Праз суткі яго земляку-бізнесмену, які пражывае таксама на БЛК, «пашанцавала» болей, бо ён не далічыўся «толькі» 1 мільёна польскіх злотых, 230 летувіскіх талёнаў і 200 нямецкіх марак, якія злачынцы скралі з кватэры, куды залезлі праз балкон.

Акрамя гэтага, балкон яшчэ двойчы фігураваў у тыднёвых крымінальных зводках. У ліў маладая жанчына ўначы з аўторка на сераду, ратуючыся ад гвалтавіні, выскочыла з кватэры на другім паверсе і з атрыманымі пашкоджаннямі зъмешчана ў шпіталь.

Зусім з іншай нагоды атрымаў пашкоджанні і трапіў у лячэбную установу рабочы БУ-152 з Горадні, які, будучы на падпітку, прагуляўся па балконе 4-га паверху.

Экспартны тавар — 100 кг лісічак коштам 400 тысяч рублёў скралі ноччу з аўторка на сераду са складу нарыхтоўчай крамы ў вёсцы Солы Смаргонскага раёна, на якім злодзеі съпілі замок.

Серада стала багатай на падзеі, звязаныя з ужываньнем зброі міліцыянтамі. У мястэчку Мір Карапіцкага раёна інспектар ДПС зрабіў 4 стрэлы па колах тэхнічна няспраўнага трактара «Беларусь», кіроўца якога не спыніўся на яго запатрабаваньне.

У Горадні супрацоўнікі аб'яднання «Ахова», прасльедуючы МАЗ, зрабілі 8 стрэлаў па колах грузавіка, на якім спрабаваў уцячы камэрсант з Украіны.

С. ГЕОРГІЕВІЧ.

Вам працягваюць руку дапамогі

(Пачатак на «-й стар.»)

такому лекаваннюю, ад ужываньня алкаголю пазбаўляюцца да 92% паціентаў. А, дарэчы, шмат хто з іх неаднаразова, без посьпеху, траціў свой час у наркалагічным стацыянары, у ЛТП. У мінулым годзе, калі я упершыню сустрэўся з лекарамі Менскага цэнтра міжнароднага інстытута рэзэрвовых магчымасцей чалавека Святланай Львоўнай і Ірынай Дзымітрыеўнай, у іх з посьпехам прыйшлі лекаванье калі сарака тысяч чалавек.

Есьць яшчэ адзін вельмі істотны момант, аб якім лекары заўсёды нагадваюць сваім паціентам. Падчас здарэцца, што хворы не выконвае патрабаваньняў урача пасыль сэнсу. І не таму, што яму зноў захочацца выліць ці запаліць. Справа ў тым, што кожны вяртаецца ў той самы асяродак, адкуль прыйшоў. Часам шуткуюць сябры і падліваюць у філіжанку кавы трошкі каньяку. Вынікі могуць быць самыя розныя. Як правіла, найболей гэтая адбіваецца на тых ворганах, якія да гэтага ўжо былі паслаблены. Дарэчы, менавіта пагэтаму кожны, хто прыходзіць сюды лекавацца, піша распіску, што будзе выконваць патрабаваньні лекара.

Часам здарэцца, што пасыль сэнсу цяга ўсё ж аднаўляеца. Але гэтая не страшна, дастаткова яшчэ раз зъвярнуцца да лекара і ўзмацніць

код.

Неаднаразова перад пачаткам сэнсу ў Горадні я сустракаў людзей з грыгорыемі кветкамі. Некаторыя жанчыны адчувальна зъмянялі сваю фігуру ўсяго за месяц (можна ўяўці сабе іх шчаслівія твары), нехта дзяякаўшы на тое, што зноў вярнуўся ў сям'ю, а некаторыя нават бралі слова перад аўдиторыяй і з захапленнем апавядалі, што быццам нарадзіліся на съвет другі раз. Дарэчы, вельмі часта даводзілася сустракацца і з такімі паціентамі, якія па некалікі разоў кадзіраваліся ў нікому невядомых спэцыялістах, але гэта не дапамагала. Тут асабліва хацелася б заўважыць, што дазвол на карыстаньне мэтадам Даўжэнкі ў нашай краіне маюць толькі адзінкі. Трэба ўсё ж быць вельмі абачлівым у дачыненіі да свайго здароўя, бо вядома колькі зараз А. Бэндараў падстрыгаючыца пад вучняў вядомага навукоўца.

Да сустрэчы з Менскімі лекарамі, я практична не цікавіўся мэдыцынай, праўда, заўсёды памятаў мары маёй мамы, якая хацела бачыць мяне ўрачом. Астатнім часам сам зъявляючы, што вельмі часта трываюць у руках мэдыцынскую літаратуру. Цікава, што ў адным з часопісаў выпадкова сустрэў артыкул аб А. Р. Даўжэнка. Найболей запомніліся патрабаваньні, якія ён ставіў перад сваімі вучнямі. Як выявілася, акрамя прафэ-

сійных дадзеных вучні Даўжэнкі павінны абавязковыя быць усебакова разьвітымі людзьмі, добра арыентаваныя на літаратуру, музыку, жывапіс, валодачи мастацтвам дыскусіі, мужнай вялівой зънешнасцю, мець выразны тэмбр голасу, добрую дынцыю, заўсёды заставацца перакананымі ў сваіх сілах і магчымасцях, каб у любы момант дапамагчы хворому.

І яшчэ абавязковыя быць добрым і ветлівым, незайдзросным і безкарысцільвым чалавекам, добра разумець і перажываць чужыя боль, мукі родных і блізкіх хворага, урэшце валодаць артыстызмам. Абавязковы — не паліць і не ўжываць съпіртных напояў.

Я, дарэчы, пераканаўся, што доктар Даўжэнка рыхтаваў сапраўдных спэцыялістаў.

А яшчэ мяне ўвесць час цікавіла адна дэталь — чаму лекары з Менску выбіралі менавіта Горадню, хоць усе астатнія павінны на сэнсы ехаць абавязковыя ў Менск, там дзе знаходзіцца Цэнтр.

Святлану Львоўну Данскую некалі пасыль вайны ў дзяцянстве жыла ў нашым горадзе і заставіла тут шмат дарагіх успамінаў, якія вельмі часта хочацца прыгадаць, блукаючы па вузенікіх старых вулічках.

М. КАРНЕВІЧ,

Р. С. Тэлефон для даведак аб умовах лекаваньня ў Горадні 33-05-61, у Менску 34-62-37.

«ПАГОНЯ»

В. а. рэдактара С. ЛАҮНІК

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.

Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.

Газета выдаецца штогодзінь на пятніцах.

Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.

Фотанабор, афсцны друк.

Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістў, 4.

Падпісаны да друку 1993 г.

Тыраж 3188 пакобінка. Замова 3619

Фатаграфаваў Б. МЕШЧАРАКОУ.